

... Κάποιες φορές, καθώς σκύβει να βγάλει τα παπούτσια, νιώθει πως το κεφάλι της φουσκώνει και γεμίζει όλο το δωμάτιο. Τότε βλέπει το πανικόβλητο φάσμα του εαυτού της να βγαίνει στην πόλη. Ψάχνει πυορροούσες φουσκάλες στις άκρες των δρόμων, σε στοές. Ψηλαφεί διαβρωτικά έλκη στις εσοχές κτιρίων, χαμηλά στην Ερμού. Αποφεύγει, όμως, να διασχίζει πλατείες με εκτεταμένο έρπητα...

Τρεις γυναίκες από τη δεκαετία του εξήντα μέχρι σήμερα, κινούνται από το Μεταξουργείο μέχρι του Γκύζη, από την Πλάκα μέχρι τη Νεάπολη. Η αστυνομία ζητά πληροφορίες από την Άννα σχετικά με τον Αστρίτ, που θεωρείται εξαφανισμένος, αυτός όμως φιλοξενείται από την ανέραστη Φανή, παλιά γνώριμη της Άννας. Η Ελένη έχει μόλις αποφυλακιστεί και σκοντάφτει πάνω στο μαύρο κουτί του παρελθόντος.

Το υποβαθμισμένο κέντρο της πόλης συγκροτεί την αφηγηματική σκηνή. Ανέστιοι, απάτριδες, κλονισμένοι, οργισμένοι, ματαιωμένοι άνθρωποι χρησιμοποιούν το σκοτεινό ασανσέρ της μνήμης, της μοναξιάς, της βίας, της ωμής πραγματικότητας.

ΠΕΜΠΤΗ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2017, 8.30μμ, στη Βιβλιοθήκη του σχολείου [Κύπρου και Ψαρών]